משנים כיוון
עולים לחומש
היום כולם מבינים:
אסון ההתנתקות
הביא לקריסה
ערכית וביטחונית
ומתקפה רצחנית
על שדרות
במלאות 40 שנה
לשחרור ירושלים,
יש"ע והגולן,
בהודיה על הטוב
אשר ה' נתן לנו,
בתפילה להשלמת
תהליך גאולתנו,
בעשייה,
בהליכה
ברגלינו
ובעלייה שוב
ושוב עד חזרתנו
לכל מרחבי
ארצנו
ובחיזוק אחינו
תושבי שדרות
המשלמים את
מחיר הקריסה
הביטחונית
יום שלישי כ"ו בסיון 12.6.07
עליה לחומש ועצרת המונים

צעידה לחומש החל מ־11:00

עצרת מרכזית 16:30

בהשתתפות:

הרב חיים דרוקמן, ראש ישיבת בנ"ע, ראשי ישיבות ואולפנות
ח"כים, אישי ציבור וראשי ההתיישבות

תוכנית אמנותית

האירוע מאושר ומאובטח ע"י כוחות הביטחון

נזכור ונחזור, מתוך אחדות המחנה, כראש חץ השואף להביא את עם ישראל כולו ולחברו למפעל ההתיישבות ולערכי היהדות והציונות. נעלה אל ההר ונאמר: חזרנו ועוד נשוב ונבנך!

לפרטים והסעות: 02-6211999

הסעות בתשלום: יישובי יש"ע: פרטים במזכירויות ובמועצות. **ירושלים:** בנייני האומה 14:30. **אשדוד:** התחנה המרכזית החדשה, 15:00. **אשקלון:** התחנה המרכזית, 15:00. **באר שבע:** התחנה המרכזית 14:30. **בית שמש:** מרכז מסחרי סביון, 15:00. **בת ים:** ליד המצבה, 15:00. **גבעת שמואל:** רחבת המועצה, 15:00. **שער רכב בר אילן**, 15:00. **חיפה: אחוזה** מרכז חורב, 14:30. **נווה שאנן**, 14:30. **קרית מוצקין** ביהכ"נ המרכזי, 14:30. **קרית שמואל** ליד ביהכ"נ מוהליבר, 14:30. **קרית אתא** ליד קופ"ח פינסקר, 14:30. **ניצן:** ליד ביהכ"נ האשכנזי, 14:30. **נתניה:** התחנה המרכזית, 15:00. **עפולה:** התחנה המרכזית, 14:30. **פתח תקוה:** רחבת העירייה, 15:00. **ראשון לציון:** התחנה המרכזית הישנה, 15:00. **רחובות:** הרצל פינת יעקב, 15:00. **רמת גן:** רמת עמידר, רח' האצ"ל, גן אלי כהן, 15:00. **רעננה:** יד לבנים, 15:00. **תל אביב:** רכבת צפון, 15:00.

מרכז ישיבות בני עקיבא | יש"ע המתחדשת | מגורשי חומש

מועצת יש"ע | תנועת אמנה | בני עקיבא | עזרא | אריאל | מטה מאמ"ץ | רשת צביה | רשת נעם | ועד מתיישבי גוש קטיף | מרימים את הדגל

שילה ● ברכץ בית אל 02-9973875

"יתפתח היישוב בא"י, יבנה הבית הלאומי, מתוכו יפוח רוח גדול, נשמת האומה תתעורר לתחיה, מעומק טבעה תכיר את כל מהותה, מעצם כוחה תכונן את סדרי חייה העצמיים..."

(הראי"ה קוק אורות התחיה ל"א)

אלופי העולם בהדפסת שלטי פלריג ושמשונית
משלוחים חינם לכל הארץ
ינקי•אילן•שלומי
מפעל לייצור שלטים בע"מ
עקירת יישובים
נצחון לטרור
צה"ל מזהיר
www.yanki-ilan-shlomi.co.il
א.תעשייה דרומי קרית שמונה | טל' 04-6949505, 050-2525302

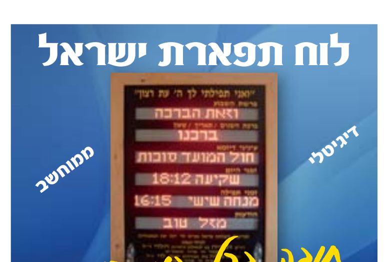
לוח תפארת ישראל
ממוחשב
דיגיטלי
תוגה גבל בית כנסת
שמעון: 052-3765270
www.si-or.com

שנתיים אחרי... זה הזמן לשוב ולהתחבר
הסרט
משחק ביתי
HomeGame
הסרט על הנחישות, האחדות והאמונה עד הסוף
ט"ו תמוז-ט"ז אב 1-31 ליולי
המעוניינים בארגון הקרנה פנו לטל': 02-6719120
www.homegamethemovie.com

יקיר
*מבצע לרוכשים ראשונים
הישוב:
דתי קהילתי
הקהילה:
220 משפחות
הבית:
חד משפחתי
108 מ"ר בנוי+
76 מ"ר מעטפת
693,000 ש"ח
פרסומי ישראל
בניה ופיתוח ברמה גבוהה
אחריות לכל בית
מענה טלפוני מהיר ויעיל במשך כל שעות היום
שרות זמין של אנשי מקצוע
מחויבות להמשך מפעל ההתיישבות
שרות זו האמנה שלנו
בתי אמנה
מרכז מידע אמנה: 1800-260-240
דרור: 050-7319114

גליון 49 | סיוון תשס"ז | 40 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן
במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

ישע שלנו

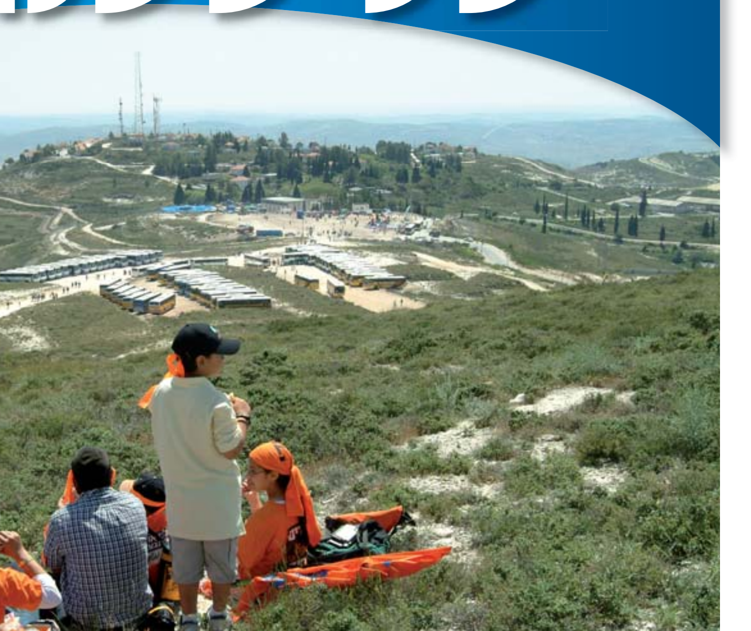
חומש – תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

על הפרשה בהעלותך

הרב אהרון איזנטל רב היישוב חיספין וחבר הנהלת יש"ע המתחדשת

חיים באי־ודאות

חוסר יציבות הוא אחד המאפיינים של התקופה המודרנית. קצב החיים נעשה מהיר יותר ויותר, והעולם כולו עוסק בהתחדשות ללא הרף. כל תחומי החיים נכבשים על ידי ההכרח להשתנות ולהתחדש. בדורנו סולקה גם האמת מלהיות עוגן בעת סערה, כסיסמת הספקנים, מובילי דעת הקהל: "כל אחד והאמת שלו". כתוצאה מכך חסרה שלוות הנפש, מתערער הביטחון העצמי. בעתים שכאלו משתוקק האדם לוודאות, מייחל לחוף מבטחים, לאחיזה של יציבות וקביעות. הדברים נכונים שבעתיים כלפי עם ישראל. סדרי עולמו השתנו בקיצוניות רבה בדורות אלו. מחד גיסא השואה, ומאידך גיסא שיבת ציון והקמת מדינת ישראל. המאבק שאינו פוסק על הקיום הפיזי והמחלוקות הפנימיות בכל תחומי החיים, מרתיחים את הקרקע תחת רגלינו. דומים אנו למי שיושב בצלו של הר געש.

באמת, תולדותיה של אומתנו מתחילים בסילוק כל עוגני היציבות הארציים וההליכה אל הבלתי נודע. אברהם אבינו הצטווה לנטוש את ארצו, מולדתו ובית אביו ולצאת לדרך שאינה מסומנת, אל יעד לא מוכר – 'אל הארץ אשר אראך'. מכאן ואילך ידו המכוונת של הקב"ה היא שתנחה את דרך חייו. פרשתנו מספרת על "הגיבוש" הלאומי לחיים במצב של אי־ודאות מתמדת. בכל שנות ההליכה במדבר חווה עם ישראל תחושה נוראה של חוסר ידיעה מה ילד יום. האספקה של מזון שמימי על בסיס יומי, מביאה להתפרצות מיד בתחילת המסע במדבר: "**וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה, אֵין כֹּל בִּלְתִּי, אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ**" (במדבר י"א, ו'). התאווה להרכב מזון שונה מביאה את העם לזיכרון הימים "הטובים" במצרים, כשמזון "מגוון" היה מצוי בהישג יד.

במהלך המסע כולו מתחנך העם לוותר על השגת ודאות חיצונית בכל הדרוש לקיומו, ותחת זאת להישען על ודאות פנימית, הכרוכה בהליכה אחר ריבונו של העולם. זה הוא הסיכום האלוקי של תקופה זו: "**זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה**". (ירמיה ב', ב'). ההליכה אחר ענן ה' אל המדבר, מקום 'נחש, שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים', בחום הכבד והיובש הנורא, עם טף ונשים, משמשת דגם ואוצר של זכות לדורות עולם.

המבחנים שעל ידם התחשלה והתחזקה האמונה היאך ללכת אחר ה' באמון ובמסירות, התקיימו במסעות ישראל במדבר. ענן ה' התווה את הדרך ומקום החנייה במקומות השונים. שלוש פעמים מדגיש הכתוב '**על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו**'. אי אפשר היה לחזות מראש כמה זמן ילכו וכמה זמן יחנו. לעתים החנייה הייתה ממושכת ולעתים ימים ספורים בלבד. עתים חנייה של לילה אחד ולעתים שנה ויותר. כל אימת שהענן סימן

המשך בעמ' 8

שבת	ירושלים	שכם	תל אביב	חיפה	חברון	באר־שבע
כניסה	19:04	19:10	19:20	19:13	19:18	19:20
יציאה	20:21	20:23	20:24	20:26	20:22	20:22

מבט להתיישבות

ישיבה תיכונית מטה בנימין

מעורבות ואחריות בכל תחומי החיים

הישיבה התיכונית "מטה בנימין" שבגבעת אל מובילה קו של דרישות תורניות ולימודיות גבוהות בצד דגש רב על חינוך אמוני וערכי. הרב שלומי פלהיימר, ראש הישיבה החדש, תושב עלי, מגדיר את רוח הישיבה ואת הערך המוסף שהיא מקנה לתלמידיה: "מלבד לימודי הקודש והחול, אנו מדגישים את ההתנדבות והמעורבות במאבק על העם והארץ, על פי רוחה האידיאליסטית של ההתיישבות בבנימין. תלמידינו מתנדבים בבתי ספר ובתחומים שונים באזור ובקהילה, בנוסף לאחוז גבוה של מדריכים בסניפי תנועות הנוער השונים". הנחלת הרוח זו מחייבת את הר"מים, המדריכים והמורים, להכיר את ההוויה של הנוער ולדעת כיצד להמשיך ולהעצים אותה, מתוך יחס אוהב וקרוב הרואה בתלמידים של היום את מנהיגי המחר.

בצד הדגש החינוכי, מקפידים בישיבה לשמור על רמה גבוהה בלימודי הקודש – ר"מים עם ניסיון מוכח בחינוך נערים בגיל ההתבגרות אשר הצטרפו לצוות. גם בלימודי התיכון נרשם זינוק עם ארבע מגמות: ביולוגיה, ארץ ישראל, פיזיקה ותקשורת. לאחרונה אף נחנך חדר מחשבים גדול הכולל ציוד מתקדם. בצד ההשקעה הערכית, החינוכית והלימודית מפעילה הישיבה מערך רחב ומנוסה של יועצים ומדריכים האמונים על טיפול וליווי הנוער. הצוות הרחב מפעיל בין היתר תוכניות פיתוח וחיזוק האישיות של התלמידים.

התלמידים עצמם תורמים את חלקם להווי הישיבה באמצעות ועד פעיל המעורב בקבלת החלטות בכל תחומי הישיבה. חידוש נוסף הוא הצטרפות הישיבה למרכז ישיבות בני עקיבא – דבר המבטיח יציבות כלכלית חינוכית וניהולית. בוגרי הישיבה, כולם, ממשיכים במוסדות תורניים. אחוז גבוה מאוד מהם מתנדב ליחידות קרביות, על פי הפרופיל וההתאמה האישית. הקשר האמיץ והמיוחד בין צוות הישיבה לבוגריה, הנמשך שנים רבות לאחר סיום הלימודים, מעיד כאלף עדים על מיוחדותה של ישיבת מטה בנימין. ●

לפרטים: שוקי
02-9973846, 052-6071318

ישע שלנו

סיפורו של מקום בישול כל צרכו

”זָכַרְנוּ, אֶת הַדָּגָה, אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם, חִנָּם; אֵת הַקִּשֻּׁאִים, וְאֵת הָאֲבַטִּחִים, וְאֶת־הֶחָצִיר וְאֶת־הַבְּצָלִים, וְאֶת־הַשּׁוּמִים... שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם, אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה, וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר, וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת..." (במדבר י"א ה', ח'). האספסוף היושב בקרב העם מזכיר את תנובתה של מצרים, המהווה מושא לגעגועים ולכיסופים בנקודת הזמן כשקשה להם. האספסוף לא מצליח להתרומם מעל הרגע ולראות את יעד המסע – "ארץ זבת חלב ודבש" אלא הוא שקוע בצערו ובגעגועיו לבית העבדים. שם בבית העבדים הכל ידוע מראש – ההשכמה בבוקר, סוג העבודה, זמני האוכל וכו.' בעניין החקלאות ברור וידוע מראש לכולם שהמים יזרמו בנילוס וימשיכו להשקות את גינות הירק שלהם בהם מגדלים את השומים, האבטיחים וכו' כך שמזונם, גם אם לא רב, תמיד בנמצא.

היבול אותו מזכיר האספסוף גדל בצידי הנילוס וזוכה לכמויות מים גדולות המתועלות אליו בתעלות השקיה. זוהי חקלאות השלחין שאינה דורשת מאמץ והשקעה יומיומיים ויש בה ביטחון קיומי וכלכלי מה שאין כן בארץ זבת החלב והדבש שאין בה חקלאות שלחין מפותחת אלא חקלאות בעל, שבה העיניים נשואות מעלה לבקשת הגשם כל שנה ושנה. זו הסיבה שהאספסוף נזכר דווקא בתוצרים אלה בגעגוע רב. המן אינו מספק אותם כלל.

התורה מתארת את המן "כזרע גד" – ע"פ פרופ' יהודה פליקס מדובר על צמח המכונה בחז"ל – כוסבר. זהו צמח בעל פירות כדוריים המשמשים כתבלין. בהמשך הפסוקים מודגשת הקלות שבאיסוף המן וכאן באה ההתרסה כלפי המתלוננים – "שטו העם ולקטו..." – רש"י מסביר שמדובר על לקיטה קלה ופשוטה כטיול. הלקיטה אינה סוף התהליך אלא יש שלב נוסף ובו דרוש מהאדם מאמץ נוסף ואולי זה הדבר אשר גרם לאספסוף להתלונן – הטחינה ברחיים והכתישה במדוכה.

המדוכה היא כלי כתישה מאבן, שכמוהו נמצאו באתרים ארכיאולוגיים שונים בארץ. את הגרגירים השונים הכניסו לתוך הכלי וכתשו אותם בעזרת מקל. הרחיים הן שתי אבנים שייעודן לטחון את הגרגירים דק דק. אלו שתי אבנים עגולות ושטוחות הרוכבות אחת על השנייה, ביניהן מכניסים את גרגירי החיטה ומסובבים את האבן העליונה. אבני רחיים כאלה נמצאו באתרים רבים. לרוב, עשויות הרחיים מסלע קשה – בזלת או גיר קשה. גם באתרים המרוחקים מרמת הגולן (לדוגמא: בחאן המוסלמי ביטבתה אשר בערבה) ניתן למצוא אבני רחיים מבזלת.

את המן אפשר היה להכניס אל הפרור (סיר בישול) ולבשלו. סירי הבישול נפוצים מאד באתרים ארכיאולוגיים שונים. לסירי הבישול צורות שונות שעל פיהן ניתן להגדיר תקופה וייעוד השימוש – ביתי או תעשייתי. סירי הבישול עשויים, כמובן, מחרס. את הפרור אנו פוגשים בסיפור בני עלי – חפני ופינחס – בספר שמואל א (ב' י"ב – י"ד). "וּבְנֵי עֵלִי, בְּנֵי בְלִיָּעַל: לֹא יָדְעוּ, אֶת ה'. וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים, אֶת הָעָם... וְהִכָּה בַכִּיּוֹר אוֹ בַדּוּד, אוֹ בַקַּלַּחַת אוֹ בַפָּרוּר כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמַּזְלֵג, יִקַּח הַכֹּהֵן בּוֹ; כָּכָה יַעֲשׂוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל, הַבָּאִים שָׁם בְּשִׁלֹה".

סמוך למשכן שילה, בזמן שהגיעו עולי הרגל לזבוח במשכן, ישבו בני הכהן ואכלו מתוך הסירים את הבשר לפני ההקטרה על המזבח. כמו האספסוף, כך בני עלי לא יכולים להמתין עד שהתבשיל יבושל כל צרכו בפרור. החיפזון לטעום את טעם התבשיל "כאן ועכשיו" מעביר אותם על דעתם ומביא אותם לחטוא בחטא ירוד מאד מבחינה מוסרית אשר הביא, גם הוא, לחורבן המשכן בשילה.

האספסוף רואה בעבודות הטחינה, הכתישה והבישול עבודות ארוכות־טווח ואולי אף מיותרות ביחס למזון אותו קבלו במצרים. הפרור, ע"פ השקפתם, רק מעכב ולכן יש צורך לדלג על שלב זה. סופם של האספסוף קצר הרוח וקטן האמונה – "הַבָּשָׂר, עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם, יִכָּרֵת... וַיַּךְ ה' בָּעָם, מַכָּה רַבָּה מְאֹד".

ההמתנה והיכולת לעמוד במלאכות השונות ולהתאמץ לעמוד באתגרים רבים מביאה את היחיד ואת הכלל אל המטרות המוצבות בדרך. ●

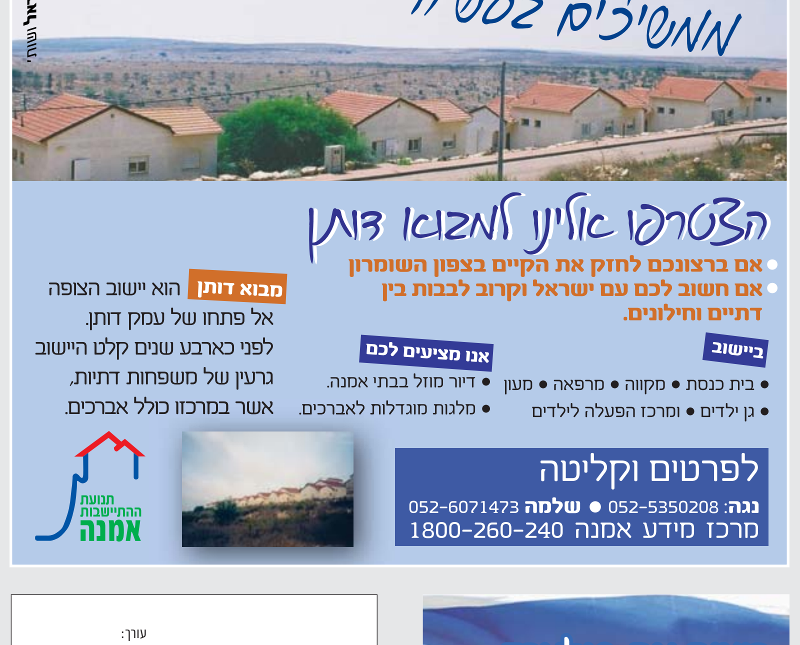
צפון השומרון – ממשיכים בעשיה
פרסומי ישראל ושות'
הצטרפו אלינו למבוא דותן
● אם ברצונכם לחזק את הקיים בצפון השומרון
● אם חשוב לכם עם ישראל וקרוב לבבכם בין דתיים וחילונים.
מבוא דותן הוא יישוב הצופה אל פתחו של עמק דותן.
לפני כארבע שנים קלט היישוב גרעין של משפחות דתיות,
אשר במרכזו כולל אברכים.
ביישוב
● בית כנסת ● מקווה ● מרפאה ● מעון
● גן ילדים ● ומרכז הפעלה לילדים
אנו מציעים לכם
● דיור מוזל בבתי אמנה
● מלגות מוגדלות לאברכים.
לפרטים וקליטה
נגה: 052-5350208 ● שלמה 052-6071473
מרכז מידע אמנה 1800-260-240
תנועת ההתיישבות אמנה

רוצים את פולארד בבית!
לאחר 7862 ימים
בכלא האמריקאי
מצבו של יהונתן קשה
ביותר והוא בסכנת חיים!
לפרטים והצטרפות לפעילות:
טלמסר 054-6437218 | פקס' 02-5636162
www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

המוציא לאור:
מועצת יש"ע
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס' 02-6516662
perla@myesha.org.il

עורך:
משה מאירסדורף
כותבים:
ישי הולנדר
דרור חמאוי
שי סנדיק
פרסום מודעות:
שיראל בלייכר
052-8903906
גרפיקה:
שקד הנמן
צילום תמונת השער:
מירי צחי
הפצה:
מקור ראשון - דוד
052-8908519
עיצוב והפקה:
שילה ● ברכץ
בית אל
טל' 02-9973875

חיבת הארץ של גדולי ישראל

הרב הגאון ישעיהו משורר זצ"ל

"במולדת נזקפה ראשנו"

הרב ישעיהו משורר כיהן כדיין, אב"ד בפתח תקווה, חבר בביה"ד הרבני הגדול בירושלים והרב הראשון לשכונות מחנה־יהודה ושעריה בפ"ת, נולד בתימן בערב חג השבועות שנת תרע"ח (1918). עוד בצעירותו התבלט ישעיהו ביכולותיו ובתכונותיו. צניעותו, שקדנותו, סקרנותו, זכרונו, הבנתו ותפיסתו המהירה היו לשם דבר. בגיל 6 התייתם מאביו הרב שלום שאער, ודודו הרה"ג סעדיה שאער קיבל על עצמו לחנכו ולהדריכו. בשנת תרצ"ז (1937), נפרד מאמו ומאחיותיו ושם פעמיו אל ארץ ישראל. בעלותו לארץ הגיע לחדרה לבית דודו והשתתף בשיעור גמרא של הרב יוסף דב הכהן, רבה הראשי של חדרה. הרב, שזיהה את יכולותיו, שלחו ללמוד בישיבת 'מרכז הרב' בירושלים. במהרה התקדם, עשה חיל בלימודיו והפך חביבו של ראש הישיבה, הגאון הרב יעקב משה חרל"פ זצ"ל. בסיום לימודיו הוסמך לרבנות ולדיינות ע"י הרבנים הגאונים, יעקב משה חרל"פ, אליהו ראם (ראש השוחטים וראב"ד בירושלים) ושמשון אהרון פולנסקי (רב שכונת 'בית ישראל'). משך כארבע שנים, שימש הרב משורר ר"מ בישיבת 'אור המזרחי' בכפר אברהם בפ"ת, ואח"כ התמנה בשנת תש"ה (1945) לרב השכונות 'מחנה־יהודה' ו'שעריה' בפ"ת. בשנת תש"י (1950) התמנה לדיין בביה"ד הרבני בפ"ת.

הרב משורר היה ידוע בכישוריו הרטוריים ושיעוריו נחשבו כערֵבים לאוזן וללב. בנאום שנשא בקונגרס הציוני הכ"ג בשנת תשי"א בירושלים אמר הרב בהקשר ליהודי תימן: "**שלוש אהבות מקננות בלבם: אהבת התורה והעבודה, אהבת העם והארץ ואהבת הבורא והנברא... קודשא בריך הוא, ישראל ואורייתא חד הוא, וכולם קשורים כשלהבת בגחלת**". ועוד הוסיף בהקשר לעם ישראל: "**יש גאווה ויש גאווה: יש גאווה פרטית, אינדיבידואלית, הנובעת מעושר, מחכמה, מגבורה וכדומה, זו היא גאווה פסולה בהחלט. ברם, יש גאווה אחרת, גאווה לאומית, שכל איש מישראל צריך להתגאות שהוא שייך לעם נבחר, אותו העם שהנחיל לעולם את האמונה בבורא עולם ואת ספר הספרים. גאווה כזאת היא גאווה קדושה ונחוצה לקיום העם היהודי**". במשך השנים התמנה לאב"ד ולחבר ביה"ד הרבני הגדול בירושלים ובסך הכל שימש בדיינות משך ארבעים שנה.

הרב משורר אהב את ארץ ישראל אהבה עזה והדבר התבטא בשירים שכתב, בדברי תורתו ובמעשיו בפועל, כאשר במסגרת תפקידו כראש 'המחלקה ליהודי תימן' בפועל המזרחי, עסק הרב, עם מיכאל חזני, בהקמת יישובים וביישובם של עולים בכפר יעבץ, גאולי תימן ועוד. בשירים שכתב הרב משוקעים כיסופים ואהבה עזה לא"י וירושלים. לדוגמא השיר 'בהיותי עלם':

בהיותי עלם חוץ לגבולייך / מבעד לכל הררי־עד/ עיניי תרו את כל שביליך / ואשית מעיין הגיוני קודש למענייך / תשוקה עזה מאז קיננה בלבי / לעלות לארץ ככה יהגה ניבי / חלום בלהות אפפני על משכבי / שסע שסעני כטרף הלביא. / ואבקש פותרי חלומות וטרם מצאתי / והנה רעיון נצנץ במחשבתי / מתפרץ בעוז לעומתי, שריד סגולתי! / התנער! קום אל ארץ מולדתי.

בשיר אחר שלצערנו רק חלקו שרד, עורך הרב משורר השוואה בין המצב בגולה לעומת המצב במולדת.

הי הי, אל תשאלה אל תשאל / מולדתנו אין כמוה לאשרנו / ולתחיית עמנו / במולדת נזקפה ראשנו / ובגולה נכפופה קומתנו / במולדת תלוי עתידנו ואשרנו / ובגולה מרמס חיינו וכבודנו...

בדברי תורה שאמר הרב חזר והדגיש את שייכותה של א"י בשלמותה לעם ישראל. "**אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ונתתי גשמיכם בעתם וכו'... והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימותי את בריתי אתכם**" אם ישמרו את דין התורה כראוי... אז "והפריתי אתכם" - כלומר תתברכו בפריה ורביה. רש"י מביא בשם הספרא: "**והרביתי אתכם - בקומה זקופה**". לא די שבני ישראל יתברכו בפריה ורביה, אלא צריך שתהיה להם קומה זקופה, גאווה לאומית. שעם ישראל יחזור לשרשיו, לעצמאותו ולעצמיותו. שלא יתבטלו וימעיטו עצמם מפני אומות העולם ותרבותם הקלוקלת. שֶידעו שהם עם נבחר. התורה היא התרבות האמיתית לאנושות כולה, והיא אשר עיצבה את דמותנו המיוחדת. לאחר שתהיה לנו קומה זקופה, אומר הקב"ה: "**והקימותי את בריתי אתכם**". אקיים את הברית - השבועה שנשבעתי לאבות הקדושים על זכותכם על הארץ הזאת. זה מה שנאמר "**ואולך אתכם קוממיות**" - בקומה זקופה. יחד עם שמירת השבת והמצוות צריכים גאוה לאומית, קומה זקופה, יחד עם פריה ורביה, שזוהי המצוה הראשונה בתורה. ללא פריה ורביה אין כיבוש הארץ, כמו שכתוב: "**פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה**" - כיבושה ע"י פריה ורביה. לצערנו פריה ורביה מתמעטת בתוכנו, ואילו המיעוט הערבי היושב בתוכנו עוסק בזה כראוי. רק בשילוב של פריה ורביה עם קומה זקופה יקיים בנו הקב"ה את ההבטחה שנתן לאבות הקדושים, כמו שכתוב: "**והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני ה'**". יש לנו שתי מורשות. מורשה אחת - התורה שלנו "**תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב**". מורשה שנייה - מורשת הארץ "**ונתתי אתה לכם מורשה אני ה'**". לכן, אם נדבק במורשת התורה שלנו כראוי, אז נזכה גם למורשת הארץ...

עם ישראל חוזר להכרה שהינו עם נבחר, עם סגולה, ולגאווה לאומית קדושה, פרט למתי־מעט שעדיין חסרה להם הגאווה הזאת. ונקווה בע"ה שיחזרו גם הם לשורשם ולמקוריותם, ויכירו ויֵדעו שהם בני אברהם יצחק ויעקב, ועל־כן הארץ הזאת היא אך ורק של העם היהודי, ואין לגויים שייכות בה כלל וכלל, וה' יעזרנו שבנינו אחרינו ישמרו את חוקת התורה, והארץ תמשיך להתפתח עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן".

הרב משורר נפטר בפ"ת, ביום י' בסיוון תשנ"ח.

(כתב: בנו, ר' מאיר משורר) ●

ניתוח לייזר במרפאות אריאל
בשיטה הבטוחה בעולם ללא חיתוך הקרנית
המבצע עד סוף החודש!
בדיקת התאמה חינם וללא התחייבות!
מחיר קבוצתי: 5400₪
לפרטים והרשמה: 052-5666947

חומש תחילה

כשמתבוננים כיום על המציאות הקשה בשדרות וביישובי עוטף עזה קשה להשתחרר מהמחשבה שהכל היה ידוע מראש. איש היום לא יכול לטעון שלא אמרנו, לא הזהרנו. בהפגנות ענק, בקמפיין עצום, רבבות בני אדם שקראו וצעקו כי ההתנתקות תתפוצץ לנו בפנים ושזו תהיה בכייה לדורות, והזהירו כי מאותם יישובים פורחים שמדינת ישראל תעקור יירו קסאמים על שדרות ועל אשקלון, ובמקום גני ילדים בתי ספר בתי כנסת ומתנ"סים יוקמו על חורבות גוש קטיף מתקני אימונים למחבלים. חשוב לומר את מה שניסינו להגיד אז והיום זה כבר ברור לכל: **ההתנתקות לא היתה בעיה פרטית של ציבור מסוים אלא אסון לאומי. ואת האסון הזה, את השבר, את הפגיעה בחוסן וביכולת ההרתעה מוכרחים לתקן.** ההתנתקות הוכיחה שכל מקום שצה"ל וההתיישבות נמצאים בו, חיים בו ושולטים בו - ביצת הטרור אינה מצליחה לגדול בו. התשובה להתנתקות ולהשלכותיה כפי שאנו רואים כיום בשדרות עומדת על שלושה יסודות: **התיישבות ניצחון ביטחון.** התיקון לעוול הגירוש מתחיל בשיקום פיזי של הריסות היישובים. בנייה ועוצמה יוצרת הרתעה, יוצרת אמירה לאויבינו שאנו מתבססים בארץ ללא מורא ופחד. רבים מהפרשנים והפוליטיקאים סבורים ש"אין פתרון צבאי לקסאמים". נכון. **הפתרון האמיתי לקסאמים הוא לא רק פתרון צבאי הוא גם פתרון תודעתי, תודעת האויב שבמלחמתו הוא מפסיד ולא מרוויח, במקום לגרש אותנו מאדמתנו אנו רק הולכים ומעמיקים בה שורשים.** הצבא צריך להיכנס למבצע קרקעי, לנקות את עזה וליצור רצועת ביטחון, אשר תבטיח את שלום שדרות והנגב המערבי. אבל המכה הניצחת לארגוני הטרור תהיה בהקמת יישובים חדשים ברצועת עזה ובצפון השומרון, כשם שההתנתקות חיזקה את כוחו של חמאס, התחברות ובנייה מחודשת תקטין את כוחו. **רק שינוי כיוון, מנסיגה לבנייה, משיתוק ליוזמה, מבריחה לניצחון יביאו ביטחון לישראל.** החיבור בין שדרות לבין גוש־קטיף ויישובי צפון השומרון הוא בלתי נמנע. במקום שהקסאמים נופלים בנווה דקלים הם נופלים על מכללת ספיר, ובמקום שהירי נעשה ממרכז הרצועה, הוא נעשה מהתוחמת הצפונית וטווח הטילים מגיע עד לתחנת הכוח באשקלון. על כן, אם נרצה באמת בפתרון לבעיית הקסאמים על שדרות נצטרך לשוב ולהתבונן בעומקם של דברים ולהתחיל עם מהלך של בנייה של יישובי צפון השומרון וגוש קטיף.

כל דרך ארוכה מתחילה בצעד קטן, גם הדרך הארוכה לתיקון נזקי ההתנתקות מתחילה בצעד קטן ומשמעותי. עלייה לחומש ובניית חומש.

העלייה לחומש היא חשובה מאין כמוה, תודעתית וציבורית, ומתוך מגמה ארוכת טווח אשר תביא בסופו של דבר לשובם של הדחפורים והמשאיות והמכולות לחומש אבל הפעם בכיוון ההפוך, בנייה במקום הרס, הקמה במקום חורבן, ומגורים במקום גירוש. זו נקודת החיבור בין שדרות לחומש. דווקא היום.

העליות הקודמות לחומש יצרו מומנטום. זיקה, חזרה, חלוציות. עכשיו הזמן לרתום קהלים נוספים, בכמות באיכות ובגיוון. צריך להבין שככל שנוכל להביא לחומש כמויות גדולות יותר של אנשים מציבורים רחבים יותר לצד קמפיין ומסע הסברה - כך נקדם את חזרתנו להתגורר במקום. בסופו של תהליך את חומש תבנה בע"ה מדינת ישראל גם אם זה ייקח זמן ולכן בעלייה לחומש באישור הצבא והדרג המדיני ישנה חשיבות רבה, אם תרצו תחילת התיקון, גם אם התחלה ראשונית ביותר. בעלייה כזו שאותה מובילים מרכז ישיבות בני עקיבא יש"ע המתחדשת, תנועות הנוער, לאור היום תחת אבטחה של צה"ל והמשטרה, ישנה אמירה בסיסית: אנו מעפילים להר, מובילים את העגלה מתוך מטרה ברורה שעם ישראל, מדינת ישראל, וצה"ל יצעדו באותו הנתיב.

נכון, בציבור שלנו שאחרי ההתנתקות החשדנות גדולה, הדעות שונות והמחלוקות קשות. אבל אם לא נלמד להתאחד למען המטרות שלנו, נתקשה להשיג אותן. אנו תקווה שנוכל לגשר מעל הפערים וחילוקי הדעות למען הצלחת ההתיישבות.

העלייה לחומש שתתקיים בע"ה בעוד כשבועיים תציין 40 שנה לשחרור ירושלים, יש"ע והגולן, תעבור דרך תחנת הרכבת בסבסטיה בה פרצה תנועת ההתיישבות ביש"ע ותקשר בין עבר לעתיד, בין ערש ההתיישבות לבין שאיפתנו ואמונתנו שחומש **תִבָּנֶה** כמו גם יישובי גוש־קטיף.

· נעלה לחומש מתוך אחדות המחנה כראש חץ ששואף לסחוף אחריו את עם ישראל כולו, לחבר אותו למפעל ההתיישבות ולערכי היהדות והציונות. נעלה לחומש בהודיה לה' על ארבעים שנות התיישבות ועשייה, מתוך תפילה להשלמת תהליך גאולתנו עד חזרתנו לכל מרחבי ארצנו. נעלה לחומש שוב ושוב ושוב ובהמשך נעלה לא רק אנשים, אלא קראוונים ובתים, מפעלים וחנויות, מוסדות חינוך ומרכזים תורניים, בתי כנסיות ומתנ"סים. אחרי חומש נעשה כך בע"ה גם בשאנור ביישובי צפון השומרון וגוש קטיף. **עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוּכַל לָהּ.** ●

מבט של הנוער

במהלך הפגנת הסטודנטים האחרונה, בה שבתו אלפי סטודנטים במחאה על שכר הלימוד שלהם, נשמעו טענות כי הם יוצאים להפגין רק כשהדבר נוגע לכיס שלהם ולא למאבקים חברתיים אמיתיים כנהוג אצל סטודנטים בכל רחבי העולם. 'התא הכתום' והמאבק נגד הגירוש הוא אולי דוגמא שפני הדברים בישראל הם לא תמיד כך וצעירים יכולים למנף את האנרגיות לכיוונים חברתיים מגוונים. **שאלנו את חמוטל כהן חברת הנהלה בתא הכתום וחברת מליאת יש"ע המתחדשת מהו התא הכתום? מה היו פעולותיו? ומה הם עושים היום? (רמז: טבעות, רב ושני עדים...)**

חמוטל כהן | חברת הנהלת 'תא כתום'

תא כתום

כיצד הוקם תא כתום?
הרב קובי ממטה גוש קטיף הגה את הרעיון להקים תא כתום. הוא שיתף סטודנטית מגני־טל שהעלתה את הרעיון באינטרנט ואריאל גלבוע, סטודנט למשפטים באוניברסיטה העברית ראה, אסף חברים ומכאן התגלגלו הדברים מפה לאוזן. התא החל את פעילותו באוניברסיטה העברית והתמקד בתחילה בפעילות הסברתית בתוך הקמפוס עצמו, ובהוצאת סיורים לגוש קטיף. לאחר מספר חודשים נערכה הפגנה אליה הגיעו כ־1,500 סטודנטים מכל רחבי הארץ ולאחריה הוקם תא כתום ארצי. סניפים הוקמו ב־35 מוסדות אקדמאיים בארץ ותוך ימים ספורים התא מנה אלפי סטודנטים.

מה היתה מטרת ההקמה?
המטרה הראשית הייתה להיאבק נגד תוכנית ההתנתקות ולעצור את הגירוש. ניסינו להביא זווית שונה וחדשה למאבק, מתוך תובנה שתא כתום בהיותו תא של סטודנטים דתיים וחילוניים, יש באפשרותו לשנות את האופי הסקטוריאלי שהמאבק התאפיין בו.

מה היה פועלכם במהלך המאבק נגד הגירוש?
אירועים בתוך מוסדות הלימוד במטרה לעורר דיון ומחשבה: דוכן, דיונים, פאנלים ועוד. במישור הארצי המטרה היתה להשפיע על דעת הקהל ולכן יצרנו גימיקים שונים ופעילות יצירתית שנועדו לעורר עניין ולמשוך את האנשים ברחוב ואת התקשורת, ביניהם: • ההפגנה בת"א ושביתת הרעב שנמשכה 12 יום ונגמרה בהתערבות נשיא המדינה, במהלך השביתה הגיעו למאהל עשרות אישי ציבור ואורגנו 2 עצרות גדולות במקום • "ליל הגשרים הכתומים" - תליית בובות הקופצות מגשרים, ותליית שלטי מחאה "סטודנטים נגד תוכנית ההתאבדות" ב־50 גשרים מרכזיים בכל רחבי הארץ • "תל אביב כתומה" - חלוקה של 80,000 סרטים כתומים על מכוניות ברחבי העיר ת"א בלילה אחד • "הענקת תעודת עניות לראש הממשלה" - בעת ביקורו של רה"מ באוניברסיטת בר־אילן, לצורך קבלת תעודת כבוד, כ־800 סטודנטים התאספו, ומעל במה הכריזו על הענקת תעודת עניות לראש הממשלה על כניעה לטרור • "אוהלי מחאה נודדים" - אוהלי מחאה של תא כתום הסתובבו ברחבי הארץ: נתניה, חדרה, אשקלון, ת"א, ירושלים, חיפה ועוד. באוהלים הופיעו הסטודנטים במיצגי רחוב שונים וחילקו חומר הסברה לעוברים ושבים • "פסלים" - ביום חסימת הגוש, עמדו חברי התא כפסלים אנושיים, בצמתים מרכזיות ברחבי הארץ, בקריאה: "עוצרים את שגרת החיים, הולכים לגוש קטיף" • "שטח כתום סגור" - הסטודנטים עמדו בכניסה לקניון עזריאלי בארבע שורות והכריזו: "אין כניסה - שטח כתום סגור", במטרה להמחיש את המשמעות של שטח צבאי סגור.

מה אפיין את תא כתום?
הייחודיות של תא כתום, מלבד היותו ארגון סטודנטים ימני, היא בכך שבתא נטלו חלק חילונים ודתיים, הגרים משני עברי "הקו הירוק", תוך שיתוף פעולה מלא, מתוך תובנה שרב המשותף על השונה. בנוסף בזכות היותנו חבורה צעירה לקחנו על עצמנו את הרמת המורל במטרה לתת חוזק וחוסן לאנשים - כך מי שהיו למשל בכפר מימון ובאופקים זוכרים את ההפעלות לילדים ובעיקר את סיבובי המורל של חברי התא.

האם תא כתום פעל בעוד דברים חוץ מהמאבק בתוכנית הגירוש?
לאחר הגירוש, רבים מחברי התא סייעו לשיקום תושבי גוש קטיף והשומרון. התא הפסיק לפעול במישור ארצי אבל מתוך גיבוש קבוצתי היו מספר פעילויות בעמונה (ביישוב עצמו ובהפגנה בחוץ), בבחירות לכנסת (חברי התא פעלו לניצחון האיחוד הלאומי־מפד"ל במדגמים שנערכו במוסדות השונים), שבתות משותפות, דוכן בתל אביב ועוד...

האם כיום התא ממשיך בפעילות ומה אופי הפעילות כיום?
התא הכתום לא ממשיך בפעילות ארצית מלבד יוזמות של קבוצות חברתיות מקרב פעילי התא. מרבית הפעילים סיימו את לימודיהם וכיום נשמרים קשרי חברות אבל כמעט ואין פעילות משותפת. יש לציין שתא כתום הצליח לשדך כעשרה זוגות שנישאו והקימו בית בישראל.

בימים אלו נרקמת יוזמה של סטודנטים צעירים שמגבשת את חידוש הפעילות. ניתן לפנות לשרי: 052-3652579 ●

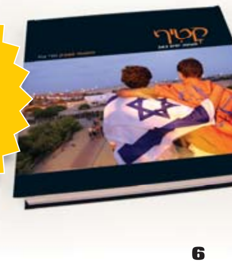

קטיף
Katif 9 Days in Av | Katif Neuf jours au mois de Av | Катиф девять дней месяца ав
בהוצאת שילה ● ברכץ בית אל
מחיר מיוחד לשבוע הספר העברי
₪120
ובנוסף, שי לכל רוכש: דיסק להיטים חסידיים!
להשיג בדוכני מוסד הרב קוק - סיני ובטל' 02-9973875

השבוע שהיה

י"ז - כ"ג סיוון

י"ח סיוון

תשנ"ג: רוה"מ יצחק רבין מתבטא: "אם נגיע להסדר בגולן - המתיישבים יוכלו להסתובב כמו פרופלורים, וזה לא יעזור להם". דבריו עוררו אז סערה ציבורית גדולה וגרמו להפגנה של הימין בכותרת - 'אני פרופלור'.

כ' סיוון

תש"ל: הוקם היישוב אלון שבות שבגוש עציון, שנקרא ע"ש האלון הבודד. היישוב מונה כיום מעל 650 משפחות כ"י.

תשס"ב: נס ביישוב שבי שומרון כשמחבל חודר ליישוב יורה ומשליך רימונים לעבר גן הילדים וב"ה לא היו נפגעים. המחבל מחוסל ע"י תושב היישוב, דוד אלבז.

תשנ"ד: בעקבות הפיגועים הרבים והאסונות במהלך האינתיפאדה, מוקמת על יד בית ראש הממשלה משמרת קבועה עם שלט ובו מספר חללי טרור מאז הקמת הממשלה.

כ"א סיוון

תשנ"ה: ערפאת ימ"ש מכריז "ההתחייבות בעינה עומדת והשבועה בתוקפה כי נמשיך בג'יהאד ארוך וקשה בדרך השהידים עד אשר יניף ילד פלשתיני את דגל פלשתין מעל חומת ירושלים"

כ"ג סיוון

תשמ"א: הוקם היישוב מעלה עמוס שבגוש עציון. ●

נקודת חן
חינוך באווירה אחרת
פנימייה דתית לבנות בקיבוץ סעד
לבוגרת ח' ו־ט': אוהבת את החיים בקיבוץ?
חולמת על פנימייה קטנה משפחתית?
אז מקומך אצלנו .. היכנסי לאתר שלנו: www.saad.org.il/noar.htm
• לימודים במסלול בגרות עיונית מלאה, עבודה בענפי הקיבוץ, בריכה.
• בשנה"ל הקרובה, בנוסף למסלול הבגרות, יפתח גם המסלול המשימתי
לבנות המעוניינות ללמוד פחות, ולעשות יותר.
המסלול המשימתי יכלול: • לימודים ממוקדים בקבוצה קטנה
• התנדבות באיזור • חוגים: רכיבה, דרמה, אומנות, סיורים
לפרטים: עופר 052-3934582

ב"ה
מצהלות
החתונות הכי טובות
התשלומים הכי טובים
רק למתחתנים במצהלות
חתונה ב־12 תשלומים
תאריכים אחרונים לארועי הקיץ במחיר מיוחד בגן הארועים אופרה בכפר
בלעדי באופרה בכפר
עיצוב חופה וכיסא כלה
מתנה!
Momentum
שיחת חינם: 1-800-222-333 www.mizhalot.co.il

חיים באי־וודאות

המשך מעמ' השער

שהגיעו לחנייה, פרקו את מטלטליהם כאילו יחנו חניית קבע ימים רבים, אף שלעתים שבו וארזו הכול לאחר שעות מספר. הרמב"ן אומר שהתורה שהאריכה בתיאור הנהגת הענן, מספרת בשבח המשמעת של העם למרות הקושי שיצרה הנהגה זו. מתורת המסע במדבר למדנו לקבל את הנהגת ה', גם כשאיננה מובנת לנו. יש והיא מורה לנו לעזוב את מה שהתחלנו לאהוב, ולעתים היא מטילה עלינו להחזיק מעמד במצב לא נוח. אף על פי כן נקבל ונקיים בשמחה את הוראותיו.

תורת החיים בצל אי־וודאות כוללת גם הצטיידות במידה גדושה של סבלנות במימוש המטרות. בצאתו מהר סיני ציפה עם ישראל לכניסה מהירה לארץ ישראל. יחד עם הציפייה המתמדת לקיום שאיפה זו, שמר עם ישראל את "משמרת ה'". בחניות הממושכות הוא לא דחק בקב"ה. מאידך, אך 'נעלה הענן' מיד פרקו את האוהלים, ארזו את המטלטלין ויצאו לדרך בעקבות הענן.

אין לנו ענן להנחותנו הדרך, אך עינינו צופיות לרמזיו של הקב"ה מתי עלינו להמתין בסבלנות ומתי להזדרז ולהמשיך לעלות בהר. ●

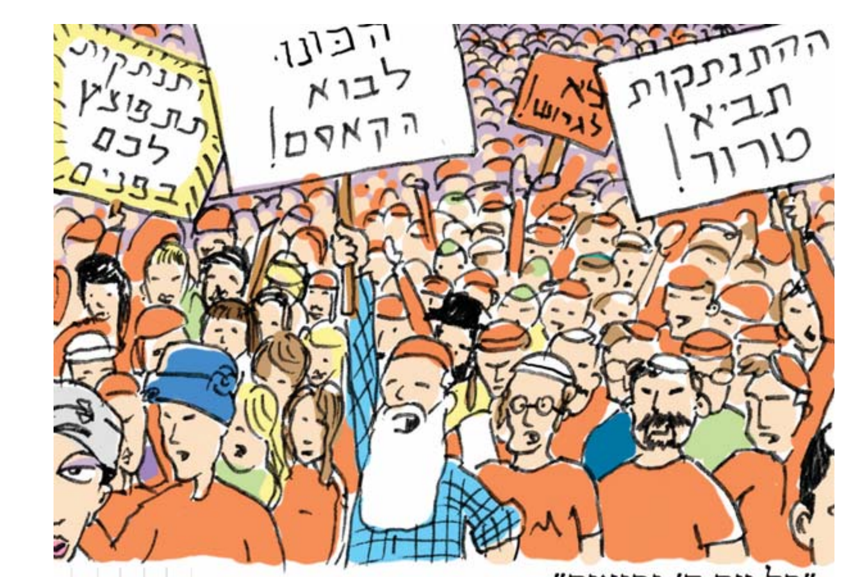
התנתקות תתפוצץ לכם בפנים
הכונו לבוא הקאסם!
לא לגירוש!
ההתנתקות תביא טרור!
הגלעדי

"כל עם ה' נביאים"

קרית נטפים
היישוב: דתי קהילתי
הקהילה: 100 משפחות
הבית: חד משפחתי 111 מ"ר בנוי + 73 מ"ר מעטפת
715,000 ש"ח
בניה ופיתוח ברמה
אחריות לכל בית
מענה טלפוני מהיר ויעיל במשך כל שעות היום
שרות זמין של אנשי מקצוע
מחויבות להמשך מפעל ההתיישבות
שרות זו האמנה שלנו
בתי אמנה
מרכז מידע אמנה: 1-800-260-240

ילדים שלנו

זהה את המקום

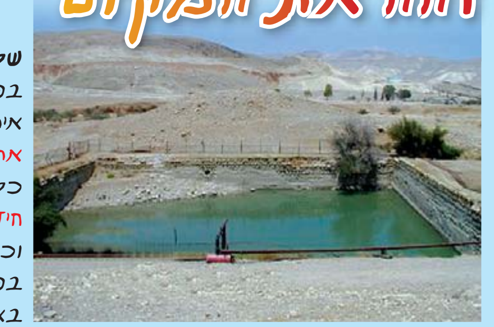

שלום ילדים יקרים!
בפינה הזאת אנו מנסים יחד איתכם להתחבר ולאהוב את ארצנו הקטנטונת והיפה.
כל שבוע מציגים בפינה חידות הקשורות לארצנו וכמובן שהפותרים נכונה יזכו בפרסים נאים.
באהבה רבה, **צוות העלון**

פתרון החידה משבוע שעבר: הר גריזים.
בשבוע שעבר הצגנו לכם תמונה של 'הר הברכה' - הר גריזים. ההר הוא חלק מהרי השומרון וגובהו מגיע ל־881 מטר מעל פני הים, והוא מתנשא כ־450 מ' מעל סביבתו. ההר נזכר לראשונה בספר דברים לפני כניסתם של בני ישראל לארץ: "וְהָיָה, כִּי יְבִיאֲךָ ה' אֱלֹקֶיךָ, אֶל־הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִים, וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הַר עֵיבָל." (דברים י"א, כ"ט). בספר יהושע פרק ח' מקיים יהושע בן נון את הציווי וקורא את התורה כשחציו של העם על הר גריזים וחציו על הר עיבל: "וַיִּכְתָּב שָׁם, עַל הָאֲבָנִים אֵת, מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה, אֲשֶׁר כָּתַב, לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְכָל יִשְׂרָאֵל וּזְקֵנָיו וְשֹׁטְרִים וְשֹׁפְטָיו עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לָאָרוֹן נֶגֶד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה, כַּגֵּר כָּאֶזְרָח חֶצְיוֹ אֶל מוּל הַר גְּרִזִים, וְהַחֶצְיוֹ אֶל מוּל הַר עֵיבָל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד ה', לְבָרֵךְ אֶת הָעָם יִשְׂרָאֵל בָּרִאשֹׁנָה." מהר גריזים ישנה תצפית טובה מאוד על העיר שכם ועל קברו של יוסף הצדיק. בראש ההר שוכן היישוב הר ברכה ובסמוך לו שוכנת השכונה השומרונית.

בין הפותרים נכונה זכו הילדים הבאים: הלל דודסון ממעלה מכמש, **ישראל ביטון** משדרות **ויעקב שלם** מקרית אתא. כל הכבוד! הפרסים יישלחו בעוד כשבועיים. שבת שלום! ●

את פתרון החידה של השבוע יש לשלוח עד יום ב' י"ח סיוון. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף. באמצעות **sms**: לשלוח הודעה שפותחת במילה "דעה" למספר **5454** עלות משלוח 50 אג'. באמצעות דוא"ל: **m@myesha.org.il** באמצעות פקס' **02-6516662**. נא לציין שם וכתובת הפותר.

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 7

תקציר הפרקים הקודמים: אוריאל נשאב אל תוך תמונה ישנה שהוא מוצא בבית סבו. מתברר לו שחזר בזמן. הוא פוגש בשוב, אדם מסתורי, המספר לו כי הם יוצאים למסע בעקבות ההתיישבות ביהודה ושומרון. לאחר שהם מבקרים בכותל המערבי, ששוחרר במלחמת ששת הימים, הם מגיעים שוב לכפר עציון שהוקם מחדש לאחר המלחמה. אוריאל רוצה להשאר במקום לזמן מה, אך שוב מסביר שהם חייבים להמשיך הלאה במסע.

גַּם אִם טַעֲנָתוֹ שֶׁל שׁוּב לְגַבֵּי הַסַּכָּנָה שֶׁבְּשִׁבּוּשׁ הַזְּמַן נִשְׁמְעָה הֶגְיוֹנִית לְאוּרִיאֵל, הֲלִיכָתוֹ הָאִיטִית אַחֲרֵי מַדְרִיכוֹ הוֹכִיחָה שֶׁעֲדַיִן לֹא הִשְׁתַּכְנֵעַ. הוּא הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ לְשׁוּב בְּאִי־רָצוֹן וְנִסְחַף עִמּוֹ בַּמְּעַרְבֹּלֶת, אֵלֶיהָ כְּבָר הִתְרַגֵּל מִזְּמַן.

הַפַּעַם לֹא הִתְקַשָּׁה לְזַהוֹת אֶת הַמָּקוֹם - הוּא הִכִּיר הֵיטֵב אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה הַמִּתְנַשֵּׂאת לְגֹבַהּ. לֹא הָיְתָה זוֹ הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁבִּיקֵּר אוּרִיאֵל בְּחֶבְרוֹן, אַךְ גַּם הַפַּעַם, נִרְאָה הַמָּקוֹם שׁוֹנֶה וּמְעַט מוּזְנָח. "כָּכָה נִרְאֲתָה חֶבְרוֹן כְּשֶׁשִּׁחְרַרְנוּ אוֹתָהּ?" שָׁאַל אוּרִיאֵל.

"כֵּן, לְצַעֲרֵנוּ" הִבִּיט שׁוּב בַּמָּקוֹם בְּעֶצֶב. "שִׂמְחַת הַשִּׁחְרוּר נִפְגְּמָה בִּגְלַל הַמַּרְאוֹת הַקָּשִׁים שֶׁרָאוּ חַיָּלֵי צַהַ"ל שֶׁהִגִּיעוּ לְכָאן. עַרְבִיֵּי חֶבְרוֹן הָרְסוּ כָּל זֵכֶר לַיִּשּׁוּב הַיְּהוּדִי שֶׁהָיָה כָּאן וְהָפְכוּ אֶת הַמְּעָרָה לְמָקוֹם תְּפִלָּה מוּסְלְמִי לַחֲלוּטִין. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְכָאן הַחַיָּלִים, חָשְׁשׁוּ הָעֲרָבִים שֶׁהֵם עוֹמְדִים לִנְקֹם בָּהֶם וְקִיבְּלוּ אֶת פְּנֵיהֶם בִּכְנִיעָה וְכָךְ שׁוּחְרְרָה הָעִיר בְּקַלּוּת". "הֲמוֹן אֲנָשִׁים בֶּטַח הִגִּיעוּ לְכָאן, כְּמוֹ לַכּוֹתֶל" חָשַׁב אוּרִיאֵל בְּקוֹל.

"כֵּן, אֲבָל בְּנִיגּוּד לַכּוֹתֶל, כָּאן הִתְפַּלְּלוּ גַּם הָעֲרָבִים. רָאשֵׁי הַמּוּסְלְמִים הִתְלוֹנְנוּ שֶׁאַלְפֵי הַמִּתְפַּלְּלִים הַיְּהוּדִים הוֹרְסִים אֶת שְׁטִיחֵי הַמְּעָרָה וּמַפְרִיעִים לַתְּפִלּוֹת הַמּוּסְלְמִיּוֹת. הַדָּבָר הוֹבִיל לְכָךְ שֶׁהַמֶּמְשָׁלָה סָגְרָה אֶת הַמְּעָרָה בְּרוֹב הַזְּמַן בִּימוֹת הַחוֹל וּבִימֵי שִׁישִּׁי וְשַׁבָּת לְגַמְרֵי". "אֲבָל עַד שֶׁחָזַרְנוּ לְכָאן, לֹא הָיִינוּ יְכוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל בַּמְּעָרָה?"

"עָצוּב מְאוֹד, אֵין סָפֵק, אֲבָל הַסִּיפּוּר לֹא נִגְמַר כָּאן. שָׁנָה לְאַחַר הַשִּׁחְרוּר, הִגִּיעָה לְכָאן קְבוּצַת מִתְיַישְּׁבִים כְּשֶׁבְּרֹאשָׁם עוֹמֵד הָרַב מֹשֶׁה לוִינְגֶר, עַל מְנָת לְחַדֵּשׁ אֶת הַיִּשּׁוּב הַיְּהוּדִי בָּעִיר. בְּנִיסָן תשכ"ח הִגִּיעוּ לְכָאן הַמִּתְיַישְּׁבִים וְעָרְכוּ כָּאן אֶת לֵיל הַסֵּדֶר הָרִאשׁוֹן מִזֶּה שָׁנִים רַבּוֹת וְהֵשִׁיבוּ אֶת הָאֲוִירָה הַיְּהוּדִית לַמָּקוֹם. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה תש"ל אִישְּׁרָה הַמֶּמְשָׁלָה לַמִּתְיַישְּׁבִים לְהִתְפַּלֵּל בַּמְּעָרָה, אֲבָל רַק לְאַחַר מִלְחֶמֶת יוֹם הַכִּיפּוּרִים הָיוּ סִידּוּרִים רִשְׁמִיִּים לִזְמַנֵּי תְּפִלּוֹת לַיְּהוּדִים בְּמַהֲלַךְ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ וּבְשַׁבָּת". "וְהֵם הִמְשִׁיכוּ לָגוּר בַּמָּלוֹן הַזֶּה?" "אַחֲרֵי כַּמָּה זְמַן הִתְחִילוּ לִבְנוֹת בִּנְיָינֵי מְגוּרִים וְגַם הוּקְמָה קִרְיַת אַרְבַּע שֶׁמָּנְתָה בַּהַתְחָלָה 50 מִשְׁפָּחוֹת בִּלְבַד. אָסוּר לִשְׁכּוֹחַ שֶׁגַּם הַמִּתְיַישְּׁבִים נִיסּוּ לְשַׁקֵּם אֶת כָּל שֶׁהוּשְׁחַת בְּמַהֲלַךְ הַדּוֹרוֹת, כְּמוֹ בֵּית הָעַלְמִין הַיְּהוּדִי".

אוּרִיאֵל הִתְבּוֹנֵן בַּמָּקוֹם בִּשְׁתִיקָה וְשׁוּב עָלוּ בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ הִרְהוּרִים עַל הַכּוֹחוֹת הַמַּדְהִימִים שֶׁל הָאֲנָשִׁים שֶׁעֲמָלוּ וְהִקְרִיבוּ עַצְמָם לְחַדֵּשׁ אֶת הַיָּשָׁן וּלְהַחֲזִיר אֶת הָעָם הַיְּהוּדִי לַמְּקוֹמוֹת הַיְּקָרִים לוֹ כָּל כָּךְ.

המשך בשבוע הבא...